

der være foretagne her i Landsthinget, ere de fleste blevene staaende; men blandt dem, Folkethinget er gaaet bort fra, findes dog een, som jeg for mit Vedkommende lægger ganske særlig Vægt paa, og som jeg senere skal komme til. Afvigelsesne mellem Lovforslaget, som det gik herfra i Vinter, og Lovforslaget, som det nu foreligger, berøre, som ærede Medlemmer ville have set, selve det System, som Ministeren havde valgt ved Udarbejdelsen af Forslaget, og som blev billiget her i Thinget. Dette Things Udvalg har i sin Tid fremhævet, at man kunde gaa 3 Veie. Man kunde nemlig indføre et fuldstændigt Indregistreringssystem, saaledes at de Heste, der i Tilfælde af Krigsberedskab skulde afgives til Staten, til enhver Tid vare betegnede og indrullerede, og man kunde gaa til den anden Yderlighed, nemlig alene at ordne det til Udskrivningsproceduren fornødne Apparat, saaledes at det ikkun bestemmes, hvilke Myndigheder der skulle være de handlende, og hvorledes de skulle gaa frem, naar en Udskrivning befales, men uden i Øvrigt at anordne nogen forberedende Virksomhed. Endelig kunde man for det Tredie gaa den Middelvei, at man uden at paabyde en egentlig Kullføring forberede en vis Virksomhed i Fredstid som Forberedelse til Krigstid, og det var den Veie, som Regjeringen havde valgt. Udvalgets Medlemmer gik den Gang mere eller mindre villig ind paa at følge den Veie, som Regjeringen havde valgt. Denne Veie er jo nu, som det vil være set af § 3, bleven forladt. Folkethinget er gaaet over til det andet System, som indskrænker sig til en Bestemmelse af, hvilke Myndigheder der skulle træde i Virksomhed, og hvorledes de skulle gaa frem, naar Krigsberedskab er indtraadt, det har fuldstændig slettet den forberedende Virksomhed eller den Virksomhed til at være forberedt, som var anordnet i de tidligere Regjeringsforslag. Dette er sket derved, at man i § 3 første Stykke har i Stedet for: „have at træffe de fornødne Foranstaltninger til med 24 Timers Varjel at kunne tilveiebringe“ sat: „have med 24 Timers Varjel at tilveiebringe.“ Jeg tror ikke, at denne Forandring er heldig. Den Forberedtheden, som var foreskrevet i det tidligere Lovforslag, som vel undværes i en Del Kommuner, navnlig Kjøbstæderne; men jeg betvivler meget, at den f. Ex. kan undværes i Kjøbenhavn, at Magistraten med 24 Timers Varjel kan expropriere de 4—500 Heste, som jeg antager bliver det mindste Antal, der vil falde paa Hovedstaden. Det vil ogsaa være vanskeligt i Sognekommunerne uden al Forberedelse at udsøre, hvad der paalægges dem her, nemlig med 24 Timers Varjel at tilveiebringe det Antal Heste, det skal afgives. Og jeg tror, at det endnu mindre vil kunne udføres efter den anden Forandring, der er foregaaet i samme Paragraf, nemlig den, at der er indbrømt Kommunerne Ret til paa visse nærmere Betingelser at indkjøbe Hestene i Stedet for at affordre Eierne dem. I denne anden Forandring i § 3 i For-

bindelse med det Tillæg, som § 4 har modtaget i 3die Stykke: „Finder Kommissionen en fremstillet en Hest uantagelig“ osv. ligger det andet Systemstykke, som er foregaaet, siden vi sidst besjæftigede os med denne Sag. Da Lovforslaget gik herfra i forrige Samling, var Systemet nemlig dette, at det ikke var Kommunerne, der skulde udrede Heste og Vogne, men Eierne af Heste og Vogne, der gjordes pligtige til i Tilfælde af Krigsberedskab at afstaa deres Heste og Vogne, for saa vidt de bleve fundne brugbare, og Kommunalbestyrelserne indfattes til at udsøre denne Retshandling efter de nærmere Regler, som Loven foreskrev. Kunde de ikke finde et tilstrækkeligt Antal brugbare Heste i Kommunen, vare de efter Systemet ansvarssfri, men kunde Hestene findes, og Kommunalbestyrelserne forsømt deres Pligt, vare disse personlig ansvarlige, og navnlig undergivne Ansvar til Bøde, saaledes som det allerede var bestemt i Regjeringsforslagets § 8, og som det nærmere fuldstændigjordes her i Landsthinget. Nu derimod ere vi inde paa den anden Veie, at Kommunerne som saadanne udrede Hestene og Vognene, og naar det ikke sker eller ikke sker paa forsvaerlig Maade, saa er det ikke Kommunerens Bestyrelser, der derfor blive ansvarlige, men saa gaar det ud over Kommunerne; det er Kommunerne, der skulle tilsvare Forskjellen mellem, hvad deres Bestyrelse har givet for de Heste, den har kjøbt i Stedet for at expropriere dem, og den Lagationssum, som de kunne faae bestemt ved de indsatte Lagatorer. Jeg skal ikke paastaa, at man ikke ogsaa ad denne Veie kan naae til et godt Maal for Hæren vel at mærke, under den Forudsætning, at Hestene virkelig kunne tilveiebringes i den Tid, der er givet, men denne Forudsætning frygter jeg for vil brikte; jeg tror ikke, at det Barjel, der er givet som Minimum, vil være tilstrækkeligt, og anser derfor Lovforslaget med dets nuværende Indhold for mindre heldigt i Sammenligning med det, der var forelagt fra Regjeringens Side, og som her blev enstemmig vedtaget. Det er disse to Systemforandringer, som ligge i § 3, i Forbindelse med § 4, 3die Stykke, som jeg har villet tillade mig at fremstille noget nærmere, idet jeg blot endnu skal tilføie, at det yderligere Tillæg, som 3die Stykke af § 4 har modtaget siden Vedtagelsen af Lovforslaget ved 2den Behandling i Folkethinget, nemlig den sidste Sætning „eller til i fornødent Fald selv at lade Hestene udtage i Kommunen, hvorved Øvrigheden paa Forlangende skal være Kommissionen behjælpelig“, uden Tvivl er ret værdifuldt. Hvad der igrigt er ændret i, hvad der fra først af var forelagt fra den høitærede Krigsministers Side, er vel ikke af den Betydning, at der er Indledning for mig til her at omtale det nærmere, med Undtagelse af det Punkt, som jeg tidligere har berørt og skal komme nærmere ind paa. Navnlige gjælder det om den Bestemmelse, at Kommissionen til Udtagelse